

nr. 108 af 31. marts 1938 om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v., som ændret ved lov nr. 311 af 21. december 1955.

Forslaget var ledsaget af følgende bemærkninger:

„Ved flere lejligheder er der såvel i folketinget som uden for dette givet udtryk for, at landsskatteretten burde omdannes til *en egentlig domstol* med den heraf følgende uafhængighed af administrationen. Baggrunden herfor er ønsket om at tilsikre skatteyderne en objektiv og alsidig bedømmelse af deres klager.

Da den nugældende ordning på dette område ikke ganske har svaret til de forventninger, man havde ved landsskatterettens oprettelse, fremsættes forslaget til folketingsbeslutning om landsskatterettens omdannelse med henblik på at give den enkelte skatteyder den bedst mulige retsbeskyttelse.“

Ved fremsættelsen fremhævede *Foged* (V) som ordfører for forslagsstillerne ønskeligheden af en reform på dette område. Videre udtalte han bl. a.:

„Hvad spørgsmålet om rettens sammensætning angår, har der været ønsket fremme om, at man burde forlade den nuværende ordning, hvorefter hvervet som medlem af retten for de flestes vedkommende er en bibeskæftigelse, og i stedet indføre en ordning med udelukkende juridiske dommere. Man kunne herved sikre retten større effektivitet og imødegå den udbredte kritik af den lange tid, der i adskillige tilfælde forløber fra indgivelsen af klagen, og indtil rettens kendelse afsiges. Hvorvidt retten skal bestå udelukkende af juridiske dommere, bør gøres til genstand for drøftelse i det påtænkte udvalg, men på forhånd må det anses for at være grundlaget for den fremtidige ordning.“

*Finansministeren* havde intet imod, at et udvalg som det foreslåede blev nedsat. Han gik imidlertid ud fra, man var enig om, at udvalget skulle stå frit med hensyn til sine konklusioner. „Jeg synes nok, at man, når man fremsætter ønske om, at landsskatteretten skal laves om til en egentlig domstol, måske ikke lægger helt tilstrækkelig vægt på den store fordel, det i dag er for skatteyderen at have en direkte og let adgang til landsskatteretten, en adgang, som han må betragte som et betydeligt demokratisk gode, en adgang, som vel ikke bliver så direkte og let, hvis vi ændrer landsskatteretten til en egentlig domstol, hvilket medfører, at der bliver større udgifter til sagførere og anden hjælp. Jeg lægger i hvert fald megen vægt på, hvis man vil gå den vej at lave en egentlig domstol, at sikre det gode, det er, at enhver skatteyder, der på den ene eller den anden måde føler, at han ikke er behandlet, som han synes han burde have været, har mulighed for at gå til landsskatteretten.

Jeg kan heller ikke tilbageholde den lille bemærkning, at hvis jeg